

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз Пр 23/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 430/19 од 29.07.2019. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Параћину Пр 1539/18 од 13.02.2019. године и правноснажног решења Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу Прж 5564/19 од 02.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 430/19 од 29.07.2019. године, као основан, па се УКИДА правноснажно решење Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Крагујевцу Прж 5564/19 од 02.04.2019. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду у Београду, Одељењу у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом прекршајног суда у Параћину Пр 539/2018 од 13.02.2019. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због прекрашаја из члана 330. став 1. тачка 8. ЗОБС-а на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне у смислу члана 315. Закона о прекршајима. Истом пресудом окривљеном је изречено 14 казних поена које ће по правноснажности пресуде евидентирати територијално надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова која је поднела захтев за покретање прекршајног поступка. Окривљеном је на основу члана 330. став 3. ЗОБС на путевима, изречена заштитна мера забрана управљања моторним возилима „Б“ категорије у трајању од осам месеци коју ће по правноснажности пресуде извршити територијално надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова код које се окривљени води у регистру возача. На основу

члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Решењем Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу Прж 5564/19 од 02.04.2019. године, одбачена је као неблагоприятна жалба окривљеног АА изјављена против првостепене пресуде.

Против наведених правноснажних одлука Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 430/19 од 09.07.2019. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане одлуке укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијано другостепено решење донето уз учињену битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Из списка предмета произлази да је Прекршајни суд у Параћину дана 13.02.2019. године донео пресуду Пр 1539/18 којом је окривљеног АА, огласио одговорним да је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 8. ЗОБС-а на путевима и осудио га на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, те да је Прекршајни апелациони суд у Београду, Одељење у Крагујевцу, одлучујући о жалби окривљеног изјављеној против првостепене пресуде исту одбацио као неблагоприятну решењем Прж 5564/19 од 02.04.2019. године са образложењем да је окривљени првостепено пресуду примио дана 04.02.2019. године, а да је жалбу против првостепене пресуде поднео непосредно суду дана 11.03.2019. године, дакле, након истека рока за изјављивање жалбе која је у конкретном случају истицала дана 12.02.2019. године.

По оцени Врховног касационог суда наведени разлози другостепеног прекршајног суда да је жалба окривљеног неблагоприятна су нејасни.

Ово стога, јер се у списима предмета налази повратница – S1 на чијој предњој страни је стављен печат поште ... са датумом од 05.03.2019. године, док је у доњем левом углу „датумаром“ означен датум 06.03.2019. године, као и да се у списима предмета налази акт првостепеног прекршајног суда од 13.03.2019. године којим се списи предмета достављају другостепеном суду на одлучивање о

жалби окривљеног изјављеној против првостепене пресуде без назнаке да је жалба неблаговремена.

Имајући у виду да је првостепена пресуда донета 13.02.2019. године, по оцени овога суда нејасно је како је другостепени прекршајни суд у разлозима своје одлуке од 02.04.2019. године којом је жалба окривљеног одбачена као неблаговремена, закључио да је окривљени првостепену пресуду примио 04.02.2019. године и да му је рок истекао 12.02.2019. године с обзиром на то да је првостепена пресуда донета 13.02.2019. године тако да из наведених разлога другостепеног суда произлази да је првостепена пресуда донета након што је примљена од стране окривљеног и да је рок за жалбу на првостепену пресуду окривљеном истекао пре него што је та пресуда и донета.

Наиме, очигледно је да у доставници о пријему првостепене пресуде погрешно од стране примаоца наведен месец, тако да је уместо месеца марта означен месец фебруар, на шта указује печат наведене поште од 05.03.2019. године, датумар од 06.03.2019. године и акт првостепеног суда од 13.03.2019. године којим се списи предмета достављају са жалбом окривљеног другостепеном суду на одлучивање.

Дакле, код неспорне чињенице да је првостепена пресуда донета дана 13.02.2019. године, немогуће је да је окривљени првостепену пресуду примио 04.02.2019. године и да је рок за изјављивање жалбе истекао 12.02.2019. године како то наводи другостепени суд у образложењу побијаног правноснажног решења.

На наведени начин Прекршајни апелациони суд, Одељење у Крагујевцу је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима на штету окривљеног што је утицало на доношење законите и правилне одлуке, а како се то основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Имајући у виду да је на овај описани начин повређен закон на штету окривљеног АА, Врховни касациони суд је укинуо другостепено решење и предмет вратио другостепеном суду на поновно одлучивање, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић